

Het zijn de tranen van de aarde die haar glimlach nu in bloei houden.

Dit weze een uitnodiging tot gebed en een
DANKBARE HERINNERING
aan het korte, maar toch zó mooie bestaan van

LIEVE RENAER

Leerlinge aan het Instituut Cor Mariæ te Brakel
9 september 1964 - 2 mei 1982.

Het leven van onze duurzame Lieve wordt het best samengevat in dit eenvoudig versje, dat zij voor zichzelf ooit als leidraad schreef :

- Maak je medemens blij,
leg een stukje zón opzij
om op triestige regendagen
niet te zeuren en te klagen •.

Lieve werd inderdaad, zowel op school, in haar ruime vriendenkring, als thuis, geliefd om haar optimisme, haar lief woord voor iedereen, haar hulpvaardigheid... en dit alles met haar glimlach die ons allen steeds voor ogen zal blijven.

Zó hebben we « onze » Lieve allemaal gekend : dankbaar voor alles en allen : in de eerste plaats voor haar ouders, broers en zussen van wie ze nooit maar het minste heeft moeten missen ; voor de heel mooie en intense ogenblikken die ze mocht meemaken bij al haar vrienden, vriendinnen en alle familieleden aan wie ze sterk gehecht was.

Kortom : Lieve was 'n echte paaskristen : haar geloof heeft ze nooit voor ons verborgen gehouden ; nee, veeleer putte ze er de voortdurende kracht uit om steeds te hopen altijd de eerste te zijn waar er moest geholpen worden ; de naastenliefde was voor haar niet zo maar 'n woord.

Lieve, nu je weg bent, beseffen we pas goed wie je voor ons was ; we zullen je allemaal heel erg missen ; niemand zal nog bij ons jouw plaats kunnen innemen.

Eén ding zouden we je nog willen vragen : vergeet niet 's voor ons te bidden nu je bij de Vader bent.

Liefste ma en pa, broers en zussen, bedankt voor de zorgen en bekommernissen om mij, voor de vele dingen die we samen gedeeld en gegeven hebben. Blijf alle mooie momenten en herinneringen steeds in je hart bewaren... dit is geen vaarwel maar een tot weerziens.

De familie dankt.

